

ת"פ 26076/12/18 - מדינת ישראל נגד יקיר סויסה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 26076-12-18

לפני כב' השופט רפי כרמל

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

יקיר סויסה

ע"י ב"כ עו"ד דותן דניאלי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בעבירת הכשלת שוטר, לפי סעיף 275 לחוק, בעבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ובעבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) ו-64(א)(2) לפקודת התעבורה. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 7.12.18, בשעות אחר הצהריים, נהג הנאשם ברכב, כאשר אין לו רישיון נהיגה ומעולם לא הוציא רישיון כזה, וכן כאשר בגופו סם מסוכן. בשלב מסוים, נסעה מאחורי הנאשם ניידת משטרתית. השוטר ברכב הדליק אורות כחולים וכרז לנאשם לעצור. הנאשם לא שמע להוראת השוטר והמשיך בנסיעה עוד כ-150 מטרים עד אשר הצליחה הניידת לעקוף אותו ולחסום את הניתב. השוטר ירד מהניידת וניגש לרכבו של הנאשם, צעק לעברו "עצור, משטרה", פתח את דלת הנהג ואחז במעילו של הנאשם. בשלב זה, כאשר דלת הנהג של הרכב פתוחה והשוטר עומד בסמוך, החל הנאשם בנסיעה לאחור במטרה להימלט מהשוטר. השוטר נאלץ להיתלות על דלת הרכב, כאשר רגליו נגררות על הכביש, זאת על מנת להימנע מפגיעה. הנאשם נסע באופן כזה לאורך 10 מטרים והתעלם מצעקות השוטר לעצור. לאחר כ-10 מטרים, הנאשם נאלץ לעצור בשל מדרכה בה פגע. השוטר נפל לקרקע והנאשם ניצל את ההזדמנות ונמלט מן המקום. כתוצאה מכך, נגרמו לשוטר שפשופים בשוק הימנית ובברכו השמאלית.

2. הנאשם הינו יליד 1979 ובעברו 16 הרשעות קודמות, החל משנת 1994 וכלה בשנת 2017. הרשעותיו הינן בעבירות מגוונות, כולל עבירות אלימות, סמים ורכוש, וכן, לנאשם הרשעות בעבירות תעבורה: 4 הרשעות בין השנים 2004 ועד 2017, לרבות בגין נהיגה ללא רישיון.

3. בעניינו של הנאשם התקבלו תסקירי שירות המבחן. מהתסקיר הראשון עולה שהנאשם גרוש ואב ל-3 ילדים: ילדה בת 6 מנישואים קודמים ושני ילדים ממערכת זוגית נוכחית. בשנים האחרונות הוא לא עבד, טופל בתחליף לסם. מגיל צעיר הנאשם גדל במשפחות אומנה, נעדר סביבה משפחתית תומכת. במשך השנים שולב במסגרות חוץ-ביתיות. שירות המבחן התרשם מאדם בעלי דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים והתמכרותיים מגיל צעיר. התנהלותו במשך השנים מעידה על חוסר יציבות בכל המישורים, לרבות צריכת סמים. הנאשם ביטא עייפות מניהול אורח חיים התמכרותי, ממעורבות חוזרת בפלילים, ובתקופת מעצרו הוא שולב בתכנית של גמילה מסמים. שירות המבחן המליץ על גישה שיקומית למיצוי אפיק טיפולי על מנת שיוכל להתקדם בתכנית הטיפולית בה היה מצוי במסגרת שב"ס. בתסקיר המשלים

מיום 20.6.19 צוין כי החלה בחינת התאמתו של הנאשם להשתלב במסגרת פנימייתית והוא התקבל במסגרת שב"ס לתכנית החלמה מסמים, ועל כן ניתנה שהות למצות אפיק טיפולי ובדיקת התאמתו להשתלבות באשפוזית לצורך גמילה פיזית. בהמשך נקבע מועד לקליטתו של הנאשם לאשפוזית. מהתסקירים בעניין זה עולה כי הנאשם משתדל לעמוד בתנאי המקום וביצע את המטלות וניכר שיפור רב בהתנהגותו ונשקלה קליטתו בקהילה "רטורנו". בהמשך, המשיב חזר להשתמש בסם על כן עזב את מסגרת האשפוזית ושב למעצר.

4. בשלב הטיעונים לעונש העידה אמו של הנאשם, הגב' דורית אדרי, אשר ביקשה לרחם על בנה לאור חייו הקשים ולמען משפחתו וילדיו. אביו עבר אירוע מוחי והוא חולה מאוד ויש להתחשב בו. חברו של הנאשם, לוי שלום, מכיר את הנאשם מילדות. הנאשם עבד אצלו מעת לעת והעד אמר שהוא מוכן לקחת את הנאשם תחת חסותו ולסייע בידו.

5. **באת כוח המאשימה** הפנתה לכך שהמאשימה הייתה נכונה לאפשר לנאשם הליך טיפולי ולקחת את עתידו בידיו, אולם למרבה הצער, הליך זה לא הסתיים בהצלחה. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, עולה תמונה חמורה של אירועים. הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה, במצב של שכרות, סיכן את השוטר בצורה ממשית, אף פגע בו בסופו של דבר ובחר להימלט מן המקום. כנגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה, האחריות על כך שהנאשם לא הצליח בגמילה היא עליו. ב"כ המאשימה עתרה למתחם של 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל והתבקש להטיל עליו עונש מאסר לתקופה של 28 חודשים, מאסר מותנה והפעלת 7 חודשי מאסר מותנים.

6. **הסנגור** טען כי המאשימה הפנתה למקרים חמורים יותר ולנסיבות חמורות יותר שאינן דומות למקרה שלנו ומדובר בהם, בין היתר, במרדף ארוך ובחציית אור אדום. הנזק הפוטנציאלי עליו דיברה המאשימה לא התרחש. הנאשם ביצע את המעשים כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול. השוטר נגרר לאורך 10 מטרים בלבד. העונש לו עותרת המאשימה הינו מוגזם. הסנגור הפנה להחלטות מהן עולה, לטענתו, כי העונש הראוי הינו עונש קל מאשר עמדת המאשימה ונטען כי מתחם הענישה הינו בין מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. אין להחמיר עם הנאשם, שניסה להיגמל מסמים ולא הצליח. יש להתחשב בתקופת המעצר של כשנה על כל התנאים הקשים הנלווים לה. באה הפנייה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם. הנאשם הודה. העונש המותנה הרובץ לפתחו ראוי שיופעל תוך חפיפה בעיקרו, ועל כן העונש הכולל, כולל הפעלת המאסר המותנה, הינו לתקופה של 14 חודשים. בנוסף הוגשו מסמכים רפואיים הנוגעים למצבו של אביו של הנאשם.

הנאשם הוסיף כי בתחילת ההליך הוא היה במצב אחר לגמרי. כיום הוא מצא כוחות לצאת מסמים קשים. הוא עושה שימוש בתחליף סם. אין לו בעיות משמעת בתקופת מעצרו ובשהייתו באשפוזית הוא עשה כל שנדרש אך קרס תחת עוצמת ה"קריז".

7. **דין ומסקנות:**

העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם

ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם (סעיף 40ב' לחוק העונשין). יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך תבוא התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה באותו ערך, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 ט' לחוק (ביניהן: תכנון, חלק יחסי של הנאשם בביצוע, הנזק הצפוי והנזק שנגרם, יכולת ההבנה את המעשה ואת הפסול ביכולת להימנע, מידת אכזריות ואלימות וניצול לרעה של כוח הנאשם בנפגע או בניצולו).

8. בניגוד לטענת הסנגור, לא ניתן להקל ראש במעשיו של הנאשם: הנאשם נהג ברכב לא רק תחת השפעת סמים או אלכוהול, אלא כאשר אין בידו רישיון נהיגה כלל ומעצם כך הוא מהווה סכנה גדולה למשתמשי הדרך, זאת כאשר פרט לעברו הפלילי המכביד, הינו בעל הרשעות בעבירות מתחום התעבורה. הנאשם ניסה להימלט משוטר אשר דלק אחריו, אמנם לא למרחק רב, אך זאת בעקבות כך שהשוטר הצליח לחסום את נתיב מנוסתו. הנאשם עצר, אולם כאשר השוטר ניגש אליו, פתח את דלת הרכב ואחז בו, הנאשם נהג לאחור, תוך שהוא מסכן סכנה ממשית את השוטר שנתלה על דלת הרכב. גם כאן הנאשם עצר, אמנם לאחר 10 מטרים בלבד, אך זאת עקב פגיעה במדרכה, שאז השוטר נפל והנאשם ניצל את ההזדמנות ונמלט. מדובר במעשים שסיכנו בפועל את השוטר וקיימת מהם סכנה פוטנציאלית למשתמשים בדרך. אין מקום לחסות בצלה של התמכרות על מנת להצדיק מעשים קשים ומסוכנים אשר פוטנציאל הנזק מהם הינו גדול. המתחם הראוי בענייננו הינו 12 עד 30 חודשי מאסר. לזכות הנאשם יש לציין את הודאתו ואת מאמציו להיגמל משימוש בסמים וככל הנראה, ועל אף שאין מדובר בהצלחה מלאה, ניתן לומר שמדובר בהתקדמות משמעותית, ובנסיבות אלה ניתן לקבוע את עונשו של הנאשם סמוך לרף התחתון.

9. לפיכך אני גוזר על הנאשם כדלהלן:

א. עונש מאסר בפועל לתקופה של 13 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

ב. הפעלת המאסר המותנה שהוטלה על הנאשם בת"פ 6747-05-17 בבית משפט השלום לתעבורה לתקופה של 7 חודשים. מחצית התקופה תחול במצטבר לתקופת 13 החודשים ומחצית בחופף.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 7 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט טבת תש"פ, 16 ינואר 2020, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם עצמו.

עמוד 3

